Súd:	Okresný súd Trebišov
Spisová značka:	11C/210/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7908220970
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Berešová
ECLI:	ECLI:SK:OSTV:2014:7908220970.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Janou Berešovou v právnej veci žalobcu: Ing. W. A., nar. XX.XX.XXXX, súkromný podnikateľ, bytom v Č., Q.Á. XXX/X, zast. JUDr. Jurajom Kusom, advokátom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 10 proti žalovanému: MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave-Záhorská Bystrica, Bratislavská 1/a, IČO : 31 444 873, zast. Advokátskou kanceláriou DEDÁK&Partners, s.r.o, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 45 o zaplatenie sumy 89.624 € v spore o ochranu osobnosti t a k t o

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 89.624,-€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi na trovách konania sumu 8.150,05 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu č: XX XXX XX XXX/XXXX v Tatra Banke.

o d ô v o d n e n i e :

Daným rozsudkom rozhodol súd o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 89.624,-€ ako náhrady nemajetkovej ujmy v spore o ochranu osobnosti. Jedná sa v poradí o druhý rozsudok v danej veci.
Prvým rozsudkom sp. zn. 11 C 210/2008-181 zo dňa 22.09.2010 rozhodol súd o nároku žalobcu v zmysle jeho žaloby, ktorá bola doručená súdu dňa 30.12.2008.
V žalobe Y.. A. žiadal, aby súd uložil žalovanej spoločnosti za ujmu, ktorú mu spôsobila po odvysielaní relácie PAĽBA dňa 1.10.2007 ospravedlniť sa mu za nepravdivé výroky adresované na jeho osobu a v druhom výroku žiadal o zaplatenie sumy 2 milióny slovenských korún (66.388,-€) ako materiálnu satisfakciu.
V podaní zo dňa 18.11.2009 (čl. 96) návrh rozšíril o ďalšiu sumu jeden milión korún- po prepočte 33.194 € za ujmu po odvysielaní ďalšej relácie PAĽBA dňa 18.05.2009. Zmena návrhu bola pripustená uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 11C 210/2008-116 zo dňa 20.11.2009.
V priebehu sporu návrh o uloženie povinnosti žalovanému ospravedlniť sa vzal späť (podanie zo dňa 07.07.2010- čl. 172).
Predmetom sporu tak ostalo posúdenie nároku žalobcu na úhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 99.582,- € v dôsledku zásahu do jeho osobnostných práv, ktorého sa mal dopustiť žalovaný tým, že v oboch reláciách PAĽBA odvysielal o žalobcovi nepravdivé informácie v reportážach „Korisť z konkurzu“ a „Korisť z konkurzu 2“.
Žalobca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že obe reportáže boli pripravené a dňa 1.10.2007 a dňa 18.05.2009 odvysielané v súlade s platnými právnymi normami SR.
Po vykonanom dokazovaní rozhodol súd rozsudkom zo dňa 20.9.2010. Konanie o nároku na ospravedlnenie sa v televízii Markíza v dôsledku späťvzatia návrhu v tejto časti zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 9.958 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi na trovách konania sumu 1.609,96 €.
Voči rozsudku podali odvolanie obe strany v spore.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 1Co 31/2011-254 zo dňa 18.12.2013 rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku potvrdil.
Zrušil rozsudok v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.
V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy súd prvého stupňa síce správne konštatovať, že u žalobcu došlo tak k intenzívnemu narušeniu jeho osobnosti, že ako satisfakcia nestačí zadosťučinenie v ospravedlnení a prichádza do úvahy náhrada ujmy v peniazoch.
Jeho rozhodnutie ohľadom výšky priznanej nemajetkovej ujmy však nemožno považovať za správne, ak za dostatočnú považoval nemajetkovú ujmu v sume 9.958 € vychádzajúc pritom z názoru, že narušenie zdravotného stavu žalobcu nenadobudlo takú intenzitu, aby bol hospitalizovaný v nemocnici, aby ho postihla celoživotná choroba alebo aby bol nútený vyhľadať pomoc špecializovaného lekára, taktiež z názoru, že žalobca je mladý človek, ktorý svojim čestným ďalším životom a skutkami má veľkú príležitosť vyvrátiť všetky obvinenia alebo ohovorenia, ktoré považuje za nepravdivé.
Odvolací súd uviedol, že tento názor prvostupňového súdu nemožno považovať za správy, lebo určenie výšky náhrady je síce zo zákona vecou voľnej úvahy súdu, táto však musí byť odôvodnená a musí mať svoj základ v zistení skutkového stavu ohľadne oboch zákonom predvídaných kritérií t.j. ohľadom závažnosti vzniknutej ujmy aj ohľadom okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa po vrátení veci postupovať v smere naznačenom v jeho rozsudku a opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku na nemajetkovú ujmu.
Uložil súdu posúdiť všetky rozhodujúce okolnosti ohľadom výšky nároku na prisúdenie náhrady nemajetkovej ujmy a prihliadnuť najmä na závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, či žalovaná zasiahla do osobnosti žalobcu z nedbanlivosti (ľahostajnosti) alebo, či jej je možné na neoprávnenom zásahu a vzniknutom nepriaznivom následku pripočítať úmysel, poprípade dokonca zlý úmysel a pohnútku (napríklad škandalizovať a ohovoriť žalobcu), na opakovanosť i širokú publicitu neoprávneného zásahu, že do osobnostných práv žalobcu bolo zasiahnuté televíznym vysielaním a teda zásah mal širokú publicitu.
Súd opätovne posúdil nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy a o tomto nároku vo výške 89.624,- € (pôvodne uplatnená suma 99.582,-€ mínus priznaných 9.958,-€) rozhodol druhým rozsudkom.
Pri rozhodovaní súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý bol zistený v čase vyhlásenia prvého rozsudku, kde súd vychádzal z výpovede žalobcu, svedkov, z listinných dôkazov, lebo na danom skutkovom stave sa nič nezmenilo Skutkový stav bol zistený takto :

Dňa 1.10.2007 v televízii Markíza v relácii PAĽBA reportáž „ Korisť z konkurzu „ redaktor opísal tzv. podvodný konkurz spoločnosti Montáže, a.s., ktorého 1,5 hektárový pozemok má hodnotu podľa znaleckého posudku vyše 100 miliónov korún. Informoval, že konkurzný majetok získala spoločnosť Trade City a.s., hoci ponúkla o 31 miliónov menej ako Košická správcovská spoločnosť. Ďalej, že tak rozhodla správkyňa konkurznej podstaty JUDr. V. a odklepol to krajský súd. Ďalej tu redaktor rozoberal rôzne podozrenia a machinácie konkurzu. Redaktor v napadnutej relácii doslovne uviedol : „ Keď sa v médiách vyskytuje výraz konkurzná mafia ľudia ani veľmi netušia, čo si pod tým predstaviť. Pre nich je väčší problém zlodejíček v obchode, než anonymní hráči v pozadí nejakých konkurzov. Lenže v tomto pozadí sa lopatami bohorovne prehadzujú desiatky miliónov. Na koho kontá, to si môžeme iba domyslieť. Posúďte sami, čo sa deje v pozadí nasledujúceho konkurzu. Tento pofidérny konkurz sa netýka len zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabaľujú. Týka sa nás všetkých. Rozhodujúcim veriteľom v konkurze je štátna konsolidačná banka. Má pohľadávku vo výške 65 miliónov korún. A keďže je záložným veriteľom, peniaze z predaného majetku má inkasovať ako prvá. To bude príjem štátnej pokladnice. Pri skúmaní zvláštnej nečinnosti konsolidačnej som narazil na svedka, ktorý mi povedal, že na jar tohto roku sa v tejto banke opakovane stretli páni I., A. a A.. Témou bol konkurz firmy Montáže, a.s. I. je členom predstavenstva konsolidačnej, A. je košický sudca a A. je podnikateľ, mimochodom synovec predsedu I. súdu. Auto inžiniera A. sme opakovane videli v areáli bývalých Montáži, ktorý vlastní Trade City. Navyše bývalý predseda predstavenstva Trade City W. Q. bol predtým štatutárom vo firme TC Slovakia, kde je spoločníkom práve A.. Za povšimnutie stojí aj totožná trebišovská adresa oboch firiem. Aj keď akcionársku štruktúru Trade City nepoznáme, v pozadí takpovediac cítiť inžiniera A.. „
V roku 2009 žalovaný v rámci relácie PAĽBA odvysielal v reportáži „Korisť z konkurzu 2“ tieto tvrdenia: „Konkurzy. Sprofanované konkurzy. Ďalšia slovenská špecialita. Častokrát na nich ryžujú mafiáni, špekulanti, lobisti, sudcovia, správcovia, skrátka len nie veritelia. Tak ako v prípade konkurzu košických Montáži, ku ktorému sa vracia Q. I.. Práve W. A. je podľa niektorých indícií za firmou Trade

City, ktorá získala majetok montáži. Akcionári Trade City nie sú známi, ale ak by indície o W. A. boli pravdivé, potom by tu mal extra tučný kšeft - de facto za 100 miliónový majetok by zaplatil iba 3 milióny, lebo 7 mu správkyňa vrátila za archiváciu."
Priezvisko žalobcu bolo zverejnené v napadnutých reportážach niekoľkokrát, tiež jeho postavenie bolo zverejnené na obrazovke takto: Y.. W. A., podnikateľ, synovec predsedu I. A. I..
Žalobca ozrejmil, že vyššie uvedené tvrdenia o jeho osobe sa nezakladajú na pravde. On sa nikdy pri žiadnych stretnutiach nezaujímal, neangažoval ani neovplyvňoval konkurz spoločnosti Montáže, a.s. V tomto konkurze nebol účastníkom konania, majetok získala legitímnym spôsobom spoločnosť Trade City a.s. Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktorý sa domáhal zrušenia opatrenia Krajského súdu Košice, ktorým dal súhlas na predaj majetku konkurznej podstaty úpadcu Montáže a.s. pre spoločnosť Trade City a.s. Žalobca uviedol, že nie je členom predstavenstva tejto spoločnosti, ani členom dozornej rady, čiže nemá žiadne oprávnenie konať za spoločnosť Trade City, a.s.. Nie je teda pravdou, že v pozadí tejto spoločnosti cítiť inžiniera A.. On nemá žiaden podiel na tom, že táto spoločnosť získala majetok Montáži a.s. Správkyňa konkurznej podstaty W.. V.É. mu nikdy sumu 7 miliónov korún nevrátila za archiváciu.
V napadnutej relácii redaktor žalovaného hovorí, že ide o konkurznú mafiu a o podvodný konkurz. Tiež, že tento pofidérny konkurz sa netýka len zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabalili, ale týka sa nás všetkých. Ďalej menovite opisuje zainteresovaných ľudí aj jeho (žalobcu), že sa mal v banke opakovane stretnúť s pánom I. a pánom A., a že sa zaujímal o tento konkurz firmy Montáže, a.s. Ďalej, že majetok získala spoločnosť Trade City a.s. a v pozadí tejto spoločnosti cítiť inžiniera A. . Z uvedeného vyplýva, že on mal ovplyvňovať priebeh konkurzu.
Odvysielaním vyššie uvedených reportáží sa dostal (žalobca) do negatívneho svetla. Celá verejnosť na neho pozerá ako na mafiána a špekulanta, ktorý podvodným spôsobom získal majetok za vyše 100 miliónov korún.
Došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnosti, došlo k zníženiu jeho dôstojnosti medzi príbuznými, priateľmi, susedmi, blízkymi osobami z podnikateľských kruhov.
Žalobca vypovedal, že ešte pred odvysielaním prvej relácie PAĽBA bol telefonicky oslovený redaktorom Markízy Q. I., aby sa vyjadril ku konkurzu Montáži a.s. Už vtedy dotyčného informoval, že s týmto konkurzom nemá nič spoločné. Následne zachytil v televízii upútavku na PAĽBU, v ktorej odznelo aj jeho meno. O tom ho informovali aj jeho príbuzní a známi. Pripravil sa teda na sledovanie tohto programu dňa 1.10.2007. Bol nemilo prekvapený, že v reportáži „Korisť z konkurzu" bol označený za konkurznú mafiu. Po relácii nastalo pre neho veľmi ťažké obdobie, ktoré intenzívne trvalo asi mesiac. Následky pretrvávajú až doposiaľ, keďže žalovaný odvysielal v máji 2009 pokračovanie príspevku v relácii Paľba pod názvom „Korisť z konkurzu 2", ktorá oživila pôvodnú situáciu z októbra 2007. Vtedy sa na neho začali prevažne telefonicky obracať ľudia patriaci do jeho sveta - príbuzní, priatelia, známi, susedia, spolupodnikatelia. Vo večerných aj nočných hodinách mal aj desať telefonátov. Ľudia ho žiadali o vysvetlenie. Pýtali sa ho, či bol trestne stíhaný, či bude vo väzení. Dožadovali sa odpovede aká je jeho účasť na konkurze Montáží, prečo bol v relácii označený za konkurznú mafiu. Snažil sa všetkým odpovedať a objasňovať celú situáciu. Bolo to pre neho psychicky veľmi náročné a deprimujúce. Dlhý rozhovor mal so svojim otcom, ktorý bol nervózny, lebo aj on sám musel známym vysvetľovať nepravdivosť obvinení na jeho syna. Stratil viacero kontaktov predovšetkým medzi podnikateľmi. Niektorí známi, keď sa dopočuli v relácii, že sa o konkurz zaujíma polícia, začali sa mu vyhýbať, doslova sa od neho odvrátili. Našli sa aj takí, ktorí ho ironizovali. Vraveli mu, že sa má určite dobre, keď si nakradol. On sa im snažil vysvetliť, že všetko odvysielané o jeho osobe je klamstvo, že nemal nič do činenia s konkurzom Montáži a.s.
Táto situácia veľmi zle vplývala na jeho psychiku aj na jeho zdravie. Nemohol v noci spávať, zvýšil sa mu krvný tlak. Pociťoval obavy a úzkosť. Bol deprimovaný, bol unavený z neustáleho objasňovania celej záležitosti. Napriek jeho vysvetľovaniu sa od neho niektorí ľudia odvrátili. Príbuzný Y. Q. sa s ním prestal kontaktovať. Povedal mu, že obsahu odvysielanej relácie uveril a nechce sa s ním ďalej stretávať.
K týmto skutočnostiam sa vyjadrili aj svedkovia, ktorých súd vypočul v danej kauze. Svedkyňa Š. - teta žalobcu opísala, že po odvysielaní relácie Paľba v roku 2007 ostal v šoku, keď si vypočula, že jej synovec je spomínaný ako konkurzný mafián. Jej rodina so žalobcom utlmila dovtedajšie veľmi intenzívne vzťahy na minimum. Ona nechce mať s jeho životom a podnikateľskými aktivitami nič do činenia.
Podobne vypovedal aj ďalší príbuzný Y. Q.. Tento svedok vysvetlil, že po odvysielaní prvej relácie ostal veľmi sklamaný. Zakázal žalobcovi, aby k nim chodil. Nechcel od neho počuť žiadnu obhajobu. Uveril odvysielanej relácii.

Y.. Q. O. ako dlhoročný priateľ žalobcu v zmysle jeho výpovede ostal po odvysielaní prvej PAĽBY rozrušený. Dospel k záveru, že žalobca koná špekulatívne a používa nevhodné praktiky. Rovnako reagovala aj jeho manželka. Preto prerušili so žalobcom kontakty. Žalobca stratil jeho dôveru. S. N. po odsledovaní prvej relácie prerušil so žalobcom obchodné vzťahy, ktoré dovtedy udržiavali na nadštandardnej úrovni. Relácia mala na jeho vzťah ku žalobcovi negatívny vplyv.
Svedok I. Š. vypovedal, že pozná žalobcu asi 5 rokov. Mali spoločné podnikateľské aktivity a stali sa aj priateľmi. Obsah relácie PAĽBA z októbra 2007 zmenil jeho názor na menovaného. Nadobudol o ňom zlý dojem. Prestal sa s ním kontaktovať bez toho, aby od neho žiadal vysvetlenie.
Pri podnikaní asi pred 10 rokmi sa zoznámil so žalobcom aj ďalší svedok B.. A. H., ktorý ho vnímal veľmi kladne, pre neho bol dôveryhodnou osobou. Svedok ozrejmil, že sledoval spornú PAĽBU v roku 2007. Po jej odvysielaní sa prestal so žalobcom stretávať. Keď odvysielali PAĽBU 2 v roku 2009, pomyslel si, že jeho rozhodnutie bolo správne.
Sused z obce Čeľovce M. T. pozná žalobcu od detstva. Označil ho za slušného, dobrého človeka. Nemilo ho preto zaskočila informácia v Paľbe, že žalobca je súčasťou konkurznej mafie, ktorá predala v konkurze firmu pod cenu. Žalobcu vnímal ako hlavného organizátora týchto nečestností. Po relácii sa o jej obsahu rozprával s viacerými ľuďmi v obci. Aj oni uverili odvysielanému a prijali stanovisko, že žalobcu viac nechcú poznať.
Svedok Q. I. potvrdil, že je autorom oboch reportáží o konkurze Montáži, a.s. Odvysielať pre verejnosť informácie o tomto konkurze sa rozhodol preto, lebo pri zbieraní podkladov zistil, že konkurz neprebiehal štandardne, ale sa javil ako čudný a podozrivý. Dôvodom bola skutočnosť, že správkyňa konkurznej podstaty uprednostnila pred ponúkanou cenou iné a to technické hľadisko, konkrétne časový údaj. Zo zaslaných ponúk na odkúpenie vybrala záujemcu, ktorý zložil podstatne nižšiu cenu ako druhý záujemca. Dôvodom bola skutočnosť, že záujemca s vyššou kúpnou cenou jej zálohu zložil síce v stanovený deň, ale po časovom termíne určenom správkyňou (peniaze zložil o 14,30 hod, pričom podľa inzerátu správkyne tak bolo potrebné učiniť do 11,00 hod.). Tak bol konkurzný majetok predaný za desatinu skutočnej hodnoty, lebo toľko za ňu ponúkol záujemca, ktorý bol úspešný. Táto skutočnosť, spolu s ďalšími ako uverejnenie inzerátu o predaji konkurznej podstaty Montáži, a.s. v Roľníckych novinách, ktoré nie sú rozšíreným periodikom bolo dostatočným dôvodom na spracovanie relácie s účelom oboznámiť občanov o nakladaní s verejnými financiami. V danom konkurze totiž hlavným veriteľom bola Konsolidačná banka a.s., ktorá sa tiež správala v tomto konkurze zvláštne, keď proti vyššie popísanému postupu správkyne konkurznej podstaty neprotestovala a v konečnom dôsledku nebola na svojich pohľadávkach uspokojená.
V tejto súvislosti z hodnoverného zdroja, ktorý nemôže zverejniť zistil, že práve v Konsolidačnej banke sa stretli v reportáži menovaní aktéri Y.. I. z tejto banky, sudca W.. A. a žalobca Y.. W. A. ako akcionár víťaznej spoločnosti Trade City a.s. O tom akým veľkým akcionárom v danej spoločnosti je žalobca, nemal oficiálne podklady. Mal len informáciu bez potvrdenia jej pravdivosti, preto táto ani nebola odvysielaná. Bolo len uvedené, že Y.. A. cítiť za spoločnosťou Trade City. a.s., keďže iných akcionárov nepoznal.
Ohľadom stretnutia v Konsolidačnej banke a.s. oslovil telefonicky všetkých troch zúčastnených. Y.. I. stretnutie ani nepotvrdil., ani nevyvrátil. Otázku o tom, či sa stretli v súvislosti s konkurzom považoval za nepodstatnú. W.. A. stretnutie pripustil, ale nie pre konkurz. Y.. A. zložil telefón. K obsahu stretnutia televízia Markíza nemala žiadne dôkazy, preto sa tým ďalej nezaoberala. Y.. A. sa teda ešte pred reláciou dozvedel o jej obsahu, údaje o jeho osobe nezakázal zverejniť. V tomto smere nevyvinul žiadnu iniciatívu. Pokiaľ by mal takúto požiadavku, televízia by ju bola rešpektovala.
Svedok dodal, že divákom reportáží bola podaná správa, že informácie o stretnutí spomínaných troch osôb pochádzajú zo zdroja. Z toho možno vyvodiť záver, že televízia sa nestotožňuje s jej 100 percentnou pravdivosťou. Zámer televízie bol podať predmetnú informáciu s tým že posúdenie jej pravdivosti bolo ponechané na samotných divákov.
B.. Q. I. taktiež ozrejmil, že nie je pravdou aby termíny, ktoré odzneli v reportážach „ konkurzná mafia“ a „nabaľovanie sa ľudí pri konkurze „boli spájané len s týmito troma osobami. Vedenie konkurzu je na prvom mieste záležitosťou správcu konkurznej podstaty a konkurzného sudcu. Je však pravdou, že víťaz daného konkurzu je hlavným subjektom, na ktorého sa vzťahuje v reportáži použitý termín zainteresovaní ľudia, ktorí sa ukážkovo nabaľujú. Firma Trade City, a.s. odkúpila majetok úpadcu za desatinu jeho ceny, čo je nepredstaviteľný zisk.

Uplatnený nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do jeho osobných práv konaním žalovanej spoločnosti súd posúdil v zmysle týchto zákonných ustanovení :

Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Toto právo fyzickej osoby je zakotvené aj v základnom zákone nášho štátu a to v Článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá je právnou normou najvyššej právnej sily.
Podľa ust. č. 19 ods. 1,2 Ústavy, každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného a rodinného života.
Podľa Článku 26 ods. 1,2 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.
Podľa ust. § 16 ods. 3 písmeno b/ Zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisií vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov.
V prejednávanom prípade došlo k stretu dvoch základných ústavných práv a to práva na slobodu prejavu a práva na informácie a ich šírenie zaručeného v čl. 26 ods. 1,2 Ústavy, ktorých nositeľmi je žalovaná spoločnosť a na druhej strane práva na ochranu osobnosti pred neoprávneným zásahom podľa čl. 19 Ústavy, ktoré patria v danom prípade žalobcovi.
Pri posudzovaní proporcionality medzi slobodou prejavu a právom na ochranu osobnosti súd v danom spore vychádzal z obsahu relácii, ktoré mali spôsobiť neprípustný zásah do osobnostných práv žalobcu. Obsahom oboch relácií Paľba boli veci dôležitého verejného záujmu a to nakladanie s verejnými financiami vo vzťahu medzi konkurzným veriteľom Konsolidačnou bankou vo vzťahu k úpadcovi. Jednalo sa o vec, ktorú sú masmédia v súlade so svojim poslaním povinné informovať. Žalovaná spoločnosť teda v danom prípade informovala o otázkach legitímneho verejného záujmu.,
Žalovaná spoločnosť uverejnila síce pravdivú informáciu o priebehu konkurzu úpadcu Montáže a.s., podľa ktorej došlo k odpredaju majetku úpadcu za 10 miliónov korún. Zasadenie tejto informácie do celkového kontextu relácie v spojení s jej nadpisom však naznačovali, že žalobca ako synovec predsedu krajského súdu sa mal podieľať na organizovaní pofiderného -nezákonného konkurzu, na ktorom sa mal ukážkovo nabaliť.
Z uvedeného je zrejmé, že výpovedná hodnota v relácii uvedeného pravdivého tvrdenia bola s ohľadom na celkový kontext relácie značne skreslená -deformovaná a to až do takej miery, že zhodnotením inak pravdivého tvrdenia dospel divák k nepravde, ktorá zasiahla do osobnosti žalobcu tým, že spochybnila morálnosť a zákonnosť jeho konania
Žalovaná spoločnosť vykreslila v oboch reláciách žalobcu ako osobu, ktorú možno zaradiť pod termín „konkurzná mafia“ a tiež, že menovaný patrí medzi ľudí, ktorí sa ukážkovo nabalili na pofidernom konkurze Montáži a.s. Uvedené možno vyvodiť z kontextu oboch reportáži, keďže meno a priezvisko žalobcu v jednej z nich odznelo niekoľkokrát. Z oboch relácii bolo možné vyvodiť, že za pofiderným konkurzom stojí práve žalobca, ktorý bol jedným z jeho organizátorov, že sa na tomto konkurze ukážkovo nabalil- teda v rozpore so zákonom.
Média, medzi ktoré patrí aj žalovaná spoločnosť, majú právo dopustiť sa pri informovanosti verejnosti aj určitého zjednodušenia popisovaných skutočností, ale vždy za rešpektovania zásady, že uverejnenie informácií v danom čase zodpovedá reálne existujúcim skutočnostiam. Táto zásada však zo strany žalovaného nebola v posudzovanom prípade dodržaná. Obe relácie boli odvysielané tak, že nedávali divákovi priestor vytvoriť si vlastný názor pre nedostatok informácií ale naopak nútili ho k tomu, aby prijal tvrdenie redaktora, že žalobca sa podieľal na organizovaní nezákonného konkurzu.
Za daného skutkového stavu pri konflikte slobody prejavu a práva na ochranu osobnosti je potrebné uprednostniť ochranu práva na ochranu osobnosti žalobcu t.j., že žalovaná spoločnosť odvysielaním sporných relácií prekročila ústavou garantovanú slobodu prejavu a neprípustným spôsobom zasiahla do osobnostných práv žalobcu.
Podľa ust. § - u 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a a by jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie.
Podľa ust. § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Primeranosť zadosťučinenia závisí od okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, má oprávnená osoba právo na peňažnú satisfakciu. Jej výšku určuje súd na základe voľnej úvahy prihliadajúcej na dve kritériá a to na závažnosť vzniknutej ujmy ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti.
Zásahom do práva žalobcu na ochranu svojej cti, práva na udržiavanie a rozvoj blízkych vzťahov s inými osobami došlo u neho k tak intenzívnemu narušeniu jeho osobnosti, že ako satisfakcia nestačí zadosťučinenie v ospravedlnení a prichádza u neho v úvahu náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Intenzita narušenia osobnosti žalobcu bola preukázaná z jeho výpovede ako aj z výpovede vypočutých svedkov. V zmysle záverov krajského súdu v jeho rozsudku dané svedecké výpovede neboli v konaní o nemajetkovej ujme potrebné. Za postačujúce v zmysle modernej európskej judikatúry, ktorá už nevyžaduje povinnosť dokazovať nemajetkovú ujmu, sa začína považovať samotné tvrdenie žalobcu, že mu bola spôsobená nemajetková ujma zásahom do jeho práv a slobôd, do jeho súkromia v celej šírke. Podľa ust. § 136 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.
Voľná úvaha súdu musí byť musí byť odôvodnená a musí mať svoj základ v zistení skutkového stavu.
V danom spore rozhodujúcimi kritériami pre rozhodnutie súdu o výške náhrady podľa § 13 ods. 2 OZ sú povaha, intenzita a spôsob neoprávneného zásahu, charakterový rozsah zasiahnutej hodnoty osobnosti, trvanie a šírka ohlasu vzniknutej nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie žalobcu v spoločnosti.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalovaný porušil osobnostné právo žalobcu veľmi závažným spôsobom a v značnej miere.
V neoprávnenom zásahu žalovaného možno vidieť jeho zlý úmysel s cieľom škandalizovať a ohovoriť žalobcu, zvýšiť tak sledovanosť televízie za účelom dosiahnutia zisku. Tomu zodpovedá obsah relácie Paľba z roku 2007, kde žalobca bol označený plným menom aj priezviskom a jeho postavením v osobnom aj pracovnom živote. Jednoznačným pokračovaním bola druhá relácia z mája 2009, čo vyplynulo z jej samotného názvu„ Korisť z konkurzu II“. K obom reláciám patrili aj reklamné šoty, ktoré sa v období odvysielania relácii denne opakovali na televíznej obrazovke. Druhá relácia bola naviac odvysielaná už počas súdneho konania, v čom tiež možno vidieť zlý úmysel žalovaného. Tento hoci poznal postoj žalobcu k obsahu odvysielanej prvej relácie, teda že žalobca takéto správanie televízie považuje za vážny negatívny zásah do jeho osobnostných práv na súkromie, pokračoval vo svojich aktivitách voči žalobcovi ďalej.
Negatívny zásah žalovaného voči žalobcovi mal dlhodobý účinok, pretože dané relácie boli dlhodobo dostupné na webovej stránke žalovanej spoločnosti. Relácie boli podrobené verejnej diskusii s odsudzujúcim postojom verejnosti voči žalobcovi, ktorý v zmysle odvysielaného mal podvodnými spôsobmi ako mafián a špekulant získať majetok za vyše 100 miliónov korún.
Závažnosť zásahu do osobnostných práv žalobcu je daná aj spôsobom zásahu. V danom prípade nepravdivé informácie o osobe žalobcu v súvislosti s konkurzom Montáži a.s. boli podané širokej verejnosti, lebo boli šírené prostredníctvom televízie, ktorá má pôsobnosť na celom území Slovenska. Žalobca sa tak stal mediálne známym v negatívnom slova zmysle v celej krajine aj keď dovtedy v televízii nevystupoval. Žalobca nebol verejne činným, bol bežným občanom, pričom práve u súkromnej osoby je hranica akceptovateľnosti šírenia informácii týkajúcich sa jeho osobnostnej sféry v porovnaní napr. s politikmi najužšia. Politici sú pod kontrolou občanov, ktorí ich volili, a preto sú si vedomí, že média budú informovanosť o ich pôsobení v pracovnom aj súkromnom živote v širšom rozsahu a tiež sú si vedomí, že musia znášať väčšiu mieru kritiky. Žalobca ako súkromná osoba požíva vyšší stupeň ochrany osobnostných práv.
Žalovaný odvysielaním nepravdivých informácii o žalobcovi zavinil, že došlo k narušeniu vzťahov medzi žalobcom a osobami z jeho súkromného aj pracovného prostredia. Vypočutí svedkovia zhodne uviedli, že po odvysielaní sporných relácii Paľba uverili ich obsahu a prerušili so žalobcom kontakty. Tento negatívny stav je nemenný a neodstrániteľný, lebo takto sa jednotliví svedkovia vyjadrili. Žalobca bude musieť niesť tieto následky neoprávneného zásahu žalovaného počas svojho ďalšieho života. Týmito následkami je jeho sociálna izolácia v dôsledku narušenia jeho dôveryhodnosti medzi spoluobčanmi.
Súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy pre žalobcu sa oboznámil s inými rozhodnutiami súdov v obdobných veciach za zásah do práv osobnosti prostredníctvom médií.
Následne po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie nemajetkovej ujmy v ním uplatnenej výške je dôvodný, preto mu vyhovel v celom rozsahu.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 OSP. Podľa tohto ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech ,súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.
Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 99.581,75 €. V konaní mal plný úspech. Suma 9.958 € mu bola priznaná rozsudkom zo dňa 22.09.2010 a suma 89.624,-€ mu bola priznaná terajším rozhodnutím.
Žalobcovi patrí plná náhrada za tieto ním uplatnené trovy konania pozostávajúce

z trov za zaplatené súdne poplatky - 5.741,90 €
3.053,40 € - súdny poplatok z návrhu
2.688,50 € - súdny poplatok za odvolanie voči prvému rozsudku

z trov právneho zastúpenia advokátom podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. - 2.408,15 €

26.09.2008 - prevzatie a príprava zastúpenia v spore o zaplatenie sumy 2.000.000,-Sk
552,67 € + 19% DPH - t.j. 105,-€ + 6,95 € ako režijný paušál - spolu 664,62 €
30.12.2008 - podanie žaloby na súd - 657,67 € + 6,95 € - spolu 664,62 €

Od 1.6.2009 podľa § 10 ods. 8 vyhlášky vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka je tarifnou hodnotou 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy. Odmena za jeden úkon právnej služby je tak vo výške 91,28 €

28.10.2009 - účasť na pojednávaní - 91,28 € + 19% DPH- t.j.17,34 € + 7,21 € rež. p- 115,83€
07.12.2009- účasť na pojednávaní - 91,28 € + 19% DPH- t.j.17,34 € + 7,21 € rež. p- 115,83€

19.05.2010- účasť na pojednávaní, ktoré bolo odročené (1-tina)
91,28 € + DPH 17,34€ - 108,62 € :4 =27,15 € + 7,21 € uplatnený rež.p. - 34,36 €
14.06.2010- účasť na pojednávaní
91,28 € + DPH 17,34 € + 7,21 € - 115,83 €
24.06.2010- záverečné písomné stanovisko
91,28 € + DPH 17,34 € + 7,21 € - 115,83 €
22.09.2010 - účasť na pojednávaní
91,28 € + DPH 17,34 € + 7,21 € - 115,83 €
27.09.2010- písomné podanie na súd - odvolanie voči rozsudku
91,28 € + DPH 17,34 € + 7,21 € - 115,83 €

07.01.2011- písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu protistrany
91,28 € + DPH 17,34 € + 7,63 € - 116,25 €

20.02.2014- písomné podanie na súd - vyjadrenie k rozsudku odvol. súdu
91,28 € + DPH 17,34 € + 8,04 € - 116,66 €
27.03.2014- účasť na pojednávaní
91,28 € + DPH 17,34 € + 8,04 € - 116,66 €

Spolu trovy žalobcu predstavujú sumu 8.150,05 €.

Podľa ust. 149 ods. 1 OSP ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v 3 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa

toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /§ 251 ods. 1/.